

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr 67.640 van 5 augustus 1997
in de zaak A. 34.252/IV-11.543.**

In zake : 1. de v.z.w. Solidariteitsfonds Binnenvaart,
voorheen gevestigd te ANTWERPEN,
Sint-Katelijnevest 54,
2. Robert VAN RENTERGHEM,
wonende te GENT,
Sint-Salvatorstraat 40

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Verkeerswezen,
thans de Minister van Vervoer.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat de
v.z.w. Solidariteitsfonds Binnenvaart en Robert
VAN RENTERGHEM op 11 maart 1986 hebben ingediend om de
vernietiging te vorderen van het koninklijk besluit van
19 november 1985 tot wijziging van het koninklijk
besluit van 19 augustus 1976 ter uitvoering van de wet
van 8 juli 1976 betreffende de vergunning voor de
exploitatie van binnenvaartuigen en betreffende de
financiering van het Instituut voor het Transport langs
de Binnenwateren;

Gezien de memorie van antwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. HAESBROUCK;

Gelet op de beschikking van 29 juni 1990
waarbij het door de Auditeur-generaal aan te stellen lid
van het Auditoraat ermede wordt belast het onderzoek van
de zaak volledig af te doen;

Gezien het aanvullend verslag opgemaakt door
Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op de beschikking van 2 april 1993 die
de neerlegging ter griffie van het verslag, van het
aanvullend verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen
aan partijen;

Gelet op de beschikking van 5 maart 1997
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 maart
1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Bestuurssecretaris
L. CLOET, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste
Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Over de ontvankelijkheid van het beroep.

Overwegende dat alhoewel de verwerende
partij een administratief dossier en een memorie van
antwoord waarin de ontvankelijkheid en de gegrondheid
van het beroep worden betwist, heeft neergelegd, de
verzoekende partijen geen memorie van wederantwoord
hebben ingediend; dat, niettegenstaande in het
auditoraatsverslag van 23 maart 1993 wordt besloten tot
de ongegrondheid van het beroep, zij geen laatste

memorie hebben ingediend; dat zij ook niet ter terechtzitting zijn verschenen;

Overwegende dat de verzoekende partijen door het instellen van hun beroep te kennen hebben gegeven belang te hebben bij het voeren en het afwikkelen van dit beroep; dat zij, eenmaal het proces is ingeleid, een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor het proces moeten vertonen, door medewerking met de Raad van State, als annulatierechter, die essentieel hierin bestaat dat deze de rechter laat weten wat zij menen te kunnen inbrengen tegen de standpunten van de verwerende partij en van het lid van het Auditoraat die ongunstig voor hen uitvallen; dat het bij het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 vastgestelde procedure-reglement hun de gelegenheid biedt om, na inzage van het administratief dossier, dat te doen, door het indienen van memories; dat, zoals wordt uiteengezet in het verslag aan de Regent dat genoemd besluit voorafgaat, om te verhinderen dat de partijen de oplossing van het geschil zouden vertragen, voor het indienen van de memories termijnen worden opgelegd, als concrete toepassing van het principe dat de procedure door de Raad wordt geleid; dat in hetzelfde verslag die zorg om een vertraging door toedoen van de partijen te vermijden hierdoor verantwoord wordt dat bij geschillen van bestuur het algemeen belang uiteraard betrokken is;

Overwegende dat, steeds naar bevestigd wordt in voornoemd verslag aan de Regent, de gewichtigheid der belangen die bij een annulatieberoep op het spel staan, ook verklaart dat het procedurereglement in een schriftelijk onderzoek voorziet, zodat "... de partijen al hun middelen schriftelijk moeten voorleggen";

Overwegende dat artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door de wet van 17 oktober 1990, bepaalt dat

wanneer de verzoekende partij de termijnen voor het toesturen van de memories niet eerbiedigt, de afdeling administratie zonder verwijl uitspraak doet, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld; dat, hoewel die bepaling nog niet van toepassing was toen dit beroep werd ingesteld en de memories moesten worden gewisseld, zij eveneens blijk geeft van de bekommernis -ditmaal van de wetgever- voor een correct verloop van de procedure voor de Raad van State; dat de wetgever daarbij de geldende rechtspraak bij wet heeft bekrachtigd en ze zelfs heeft verstrengd;

Overwegende dat uit een en ander volgt dat een behoorlijk verloop van het proces verstoord wordt wanneer de partijen niet van de hun geboden mogelijkheid gebruik maken om hun standpunten duidelijk te maken door middel van memories, tijdig en schriftelijk ingediend; dat de verzoekende partijen, die per hypothese het proces in hun eigen belang hebben aangespannen, de gevolgen van hun gebrek aan medewerking met de rechter moeten dragen; dat hun beroep als niet langer ontvanke-lijk wordt beschouwd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf augustus 1900 zevenennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de HH. J. BORRET, kamervoorzitter,
D. VERBIEST, staatsraad,
A. VANDENDRIESSCHE, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

J. BORRET.